

- 3) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na czwarte z pytań postawionych przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (sąd administracyjny nr 4 w Madrycie, Hiszpania).

(¹) Dz.U. C 96 z 23.3.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor Bedrijfsleven – Niderlandy) – Koninklijke KPN NV i in./Autoriteit Consument en Market (ACM)

(Sprawa C-28/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólne ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuły 4 i 19 — Krajowy organ regulacyjny — Przepisy harmonizujące — Zalecenie 2009/396/WE — Znaczenie prawne — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuły 8 i 13 — Operator wskazany jako posiadający znaczącą pozycję na rynku — Obowiązki nałożone przez krajowy organ regulacyjny — Kontrola cen i obowiązki związane z systemem księgowania kosztów — Stawki za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych — Zakres kontroli, jaką sądy krajowe mogą sprawować nad decyzjami krajowych organów regulacyjnych)

(2016/C 419/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koninklijke KPN NV, KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, Ziggo Services BV dawniej UPC Nederland BV, Ziggo Zakelijk Services BV dawniej UPC Business BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Market (ACM)

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., w związku z art. 8 i 13 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie), zmienionej dyrektywą 2009/140, należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący spór dotyczący zgodności z prawem obowiązku taryfowego nałożonego przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do świadczenia usług zakańczania połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych może przyjąć rozstrzygnięcie odbiegające od zalecenia Komisji 2009/396/WE z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych, rekomendującego model obliczania kosztów zwanym „pure BU LRIC” (Bottom-Up Long-Run Incremental Costs) jako właściwy środek regulacji cen na rynku zakańczania połączeń wyłącznie wtedy, gdy uzna, że wymagają tego względy związane z okolicznościami rozpatrywanej sprawy, w szczególności ze szczególnymi cechami rynku w danym państwie członkowskim.
- 2) Prawo Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy rozpatrujący spór dotyczący zgodności z prawem obowiązku taryfowego nałożonego przez krajowy organ regulacyjny w odniesieniu do świadczenia usług zakańczania połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych może ocenić proporcjonalność tego obowiązku w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140, a także w art. 13 dyrektywy 2002/19, zmienionej dyrektywą 2009/140, i uwzględnić okoliczność, iż wspomniany obowiązek służy wspieraniu interesów użytkowników końcowych na rynku detalicznym, który nie może podlegać regulacji.

Sąd krajowy nie może, przy dokonywaniu sądowej kontroli decyzji krajowego organu regulacyjnego, wymagać od tego organu, aby wykazał, że wspomniany obowiązek faktycznie realizuje cele określone w art. 8 dyrektywy 2002/21, zmienionej dyrektywą 2009/140.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 22 września 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof Amsterdam – Niderlandy) – Kawasaki Motors Europe NV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

(Sprawa C-91/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ocena ważności — Rozporządzenie (WE) nr 1051/2009 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycja 8701 — Ciągniki — Podpozycje od 8701 90 11 do 8701 90 39 — Ciągniki rolnicze (z wyłączeniem ciągników kierowanych przez pieszego) i stosowane w leśnictwie, kołowe, nowe — Lekkie czterokołowe pojazdy terenowe przeznaczone do wykorzystywania jako ciągniki)

(2016/C 419/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kawasaki Motors Europe NV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Sentencja

Punkt 2 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1051/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej jest nieważny, ponieważ klasyfikuje opisany w nim pojazd do podpozycji 8107 90 90 tej Nomenklatury scalonej, zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., a nie do tej z podpozycji z zakresu od 8701 90 11 do 8701 90 39 rzeczony Nomenklatury scalonej, która odpowiada mocy silnika tego pojazdu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 września 2016 r. – Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli, (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma, (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P)/Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny

(Sprawy połączone od C-105/15 P do C-109/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Program wsparcia na rzecz stabilności Republiki Cypryjskiej — Deklaracja Eurogrupy dotycząca w szczególności restrukturyzacji sektora bankowego na Cyprze — Skarga o stwierdzenie nieważności)

(2016/C 419/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Konstantinos Mallis (C-105/15 P), Elli Konstantinou Malli (C-105/15 P), Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou (C-106/15 P), Petros Chatzithoma (C-107/15 P), Elenitsa Chatzithoma (C-107/15 P), Lella Chatziioannou (C-108/15 P), Marinos Nikolaou (C-109/15 P) (przedstawiciele: E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou, dikigoroí)